

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTI/KĀ/ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 135 (5829)
15.
NOVEMBRIS,
OTRDIENA
1988. GADS
Maksā 3 kap.

Informatīvais ziņojums

Latvijas KP rajona organizācijas XXII konference

1988. gada 12. novembrī notika Latvijas Komunistiskās partijas Preiļu rajona organizācijas XXII konference.

Uz to bija ieradušies 328 delegāti no visām partijas pirmorganizācijām. Konferencē darbā piedalījās Latvijas KP Centrālās Komitejas biroja loceklis, Latvijas PSR Tautas kontroles komitejas priekšsēdētājs **Ē. AUŠKAPS**, Latvijas KP Centrālās Komitejas sociāli ekonomiskās nodaļas vadītājs **M. DUBRA** un partijas organizatoriskā darba nodaļas inspektors **V. TRACUMS**.

Konference apsprieda partijas rajona komitejas un partijas rajona organizācijas revīzijas komisijas darbu pārskata periodā un partijas rajona organizācijas uzdevumus pārbūves padziļināšanai rajonā.

Sakarā ar to, ka partijas rajona komitejas pārskata referāta projekts iepriekš bija publicēts rajona laikrakstā «Leņina Karogs» un delegātiem bija iespēja ar to iepazīties, tika nolemts referātu konferencē pilnībā neļasīt. Par referāta atsevišķu nodaļu labojumiem un papildinājumiem, kas bija izdarīti, ņemot vērā pirms konferences notikušajā Latvijas KP rajona komitejas plēnumā izteiktos priekšlikumus, ziņojumu sniedza Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs **V. SOLOVJOVS**.

Latvijas KP Preiļu rajona organizācijas revīzijas komisijas referātu konferencē nolasīja komisijas priekšsēdētāja **E. RUBENE**.

Pēc tam sākās referātu apspriešana. Debatēs runāja: **R. LAZDĀNE** — Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas partijas pirmorganizācijas sekretāre, **T. ŠUBA** — Līvānu pilsētas kara un darba veterānu padomes priekšsēdētāja, **M. FEDOTOVA** — agrorūpnieciskās apvienības darbinieku arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētāja, **V. VELECKIS** — rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktors, **V. VILCĀNS** — Latvijas LKJS rajona komitejas pirmais sekretārs, **A. RIMICĀNE** — Rožupes astoņgadīgās skolas direktore, **P. VARTMINSKIS** — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta partijas komitejas sekretārs, **P. BARKOVSKIS** — Leņina kolhoza priekšsēdētājs, **R. VAIVODS** — rajona patērtāju biedrību savienības priekšsēdētāja vietnieks, **P. VOSOROVŠ** — kolhoza «Sarkanā ausma» priekšsēdētājs, **V. POPLAVSKA** — K. Marksa kolhoza govju mehanizētās slaukšanas meistare, **O. HĻEBNIKOVS** — Preiļu 2. vidusskolas direktors, **B. KUZMINS** — Latvijas PSR Valsts drošības komitejas rajona nodaļas priekšnieks, **J. VUCĒNS** — rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs, **A. SEDVALDS** — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors, **I. JERŠOVS** — rajona agrorūpniecības apvienības priekšsēdētāja vietnieks, **J. EGLĪTIS** — Preiļu 1. vidusskolas direktors, **L. BAUZE** — kara un darba veterāns, **V. KOROTKOVS** — rajona agrorūpniecības apvienības priekšsēdētājs, **G. UDROVŠKIS** — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretārs, **M. DUBIŅINA** — māksliniece noformētāja.

Konferencē runāja Latvijas KP Centrālās Komitejas biroja loceklis, Latvijas PSR Tautas kontroles komitejas priekšsēdētājs **Ē. AUŠKAPS**.

Delegāti apsprieda un pieņēma partijas rajona organizācijas XXII konferences lēmumu, kā arī apstiprināja partijas rajona organizācijas revīzijas komisijas pārskatu.

Notika partijas rajona organizācijas vadošo orgānu vēlēšanas. Aizklāti balsojot, delegāti ievēlēja Latvijas KP rajona komitejas jaunu sastāvu un partijas rajona organizācijas revīzijas komisiju.

(Latvijas KP rajona komitejas un partijas rajona organizācijas revīzijas komisijas sastāvu, kā arī citus konferences materiālus publicēsim mūsu laikraksta turpmākajos numuros.)



● Viena no labākajām tirdzniecības darbiniecēm mūsu rajonā ir Preiļu būvmateriālu veikala vadītāja PSKP biedre Svetlana Vaivode. Sestdien notikušajā partijas rajona organizācijas XXII konferencē viņa atkārtoti ievēlēta par Latvijas KP rajona komitejas locekli. Attēlā: Svetlana Vaivode apkalpo pircēju.
J. SILICKA foto

Latvijas KP rajona komitejas plēnumums

1988. gada 12. novembrī notika partijas rajona organizācijas XXII konferencē ievēlētās Latvijas KP rajona komitejas pirmais plēnumums. No konferencē ievēlētajiem 68 partijas rajona komitejas locekļiem plēnumā piedalījās 65 locekļi. Plēnuma darbā piedalījās Latvijas KP Centrālās Komitejas biroja loceklis, Latvijas PSR Tautas kontroles komitejas priekšsēdētājs **Ē. Auškaps**, Latvijas KP Centrālās Komitejas sociāli ekonomiskās nodaļas vadītājs **M. Dubra** un partijas organizatoriskā darba nodaļas inspektors **V. Tracums**.

Plēnumums izskatīja jautājumu par Latvijas KP rajona komitejas pirmo sekretāru. Apspriešanas gaitā šim amatam tika izvirzīti līdzšinējais partijas rajona komitejas pirmais sekretārs **V. Solovjovs**, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs **J. Vucēns** un Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors **A. Sedvalds**. Viņu kandidatūras ierakstīja vēlēšanu biļetenos aizklātai balsošanai.

Par kandidātu tika izvirzīts arī Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs **I. Snikers**, taču viņš savu kandidatūru atsauca.

Aizklātās vēlēšanas deva šāds rezultāts:

V. Solovjovs — 33 balsis par un 32 balsis pret,
J. Vucēns — 25 balsis par un 40 balsis pret,
A. Sedvalds — 7 balsis par un 58 balsis pret.

Tādējādi par Latvijas KP rajona komitejas pirmo sekretāru un biroja locekli ar balsu vairākumu plēnumā ievēlēts **V. Solovjovs**.

Plēnumums izskatīja jautājumu par Latvijas KP rajona komitejas otro sekretāru. Šim postim tika izvirzīta **P. Romanova** kandidatūra. Ar balsu vairākumu (pret balsoja 6 partijas rajona komitejas locekļi) plēnumums ievēlēja **P. Romanovu** par Latvijas KP rajona komitejas otro sekretāru un biroja locekli.

Par Latvijas KP rajona komitejas sekretāri un biroja locekli plēnumums vienbalsīgi ievēlēja **I. Jansonī**.

Par Latvijas KP rajona komitejas biroja locekļiem plēnumā ievēlēti: **P. Barkovskis** — Leņina kolhoza priekšsēdētājs, **A. Sedvalds** — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors, **V. Korotkovs** — rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs, **J. Vucēns** — rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs, **J. Znotiņš** — Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs, **B. Kuzmins** — Latvijas PSR Valsts drošības komitejas rajona nodaļas priekšnieks, **M. Lomakins** — tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs, **N. Ivansons** — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kriegelu apdedzinātājs, un **J. Slūka** — kolhoza «Silukalns» mehanizators.

Plēnumums apstiprināja **P. Pizeli** par laikraksta «Leņina Karogs» redaktoru.

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona
saimniecībās (pēc RARA
dišpečerdienesta datiem)

| Saimniecība | Izslaukts no govju novembra 1. dekade (tkt) | salīdz. ar iepriekšējo dekādi (tkt) | salīdz. ar to pašu laiku 1987. g. (tkt) |
|--------------------|---|-------------------------------------|---|
| «Krasnij Oktjabrj» | 10,3 | -0,6 | -1,5 |
| Leņina | 9,7 | -1,0 | -2,0 |
| «Nākotne» | 7,8 | -0,7 | -1,6 |
| «Sarkanā ausma» | 7,7 | -0,4 | +0,2 |
| Aglonas p. s. | 7,5 | -0,3 | +0,2 |
| M. Gorkija | 7,2 | -0,7 | -0,4 |
| Kirova | 7,2 | -0,7 | -0,8 |
| Raiņa | 7,1 | -0,4 | -1,6 |
| «Zelta vārpa» | 7,0 | -0,6 | -1,1 |
| «Jersika» | 6,6 | -0,3 | -0,4 |
| «Vārkava» | 6,1 | - | -0,2 |
| K. Marksa | 6,1 | -0,7 | -0,5 |
| Suvorova | 6,0 | +0,4 | -1,5 |
| Dzeržinska | 6,0 | -0,5 | -1,3 |
| Rušonas p. s. | 6,0 | -0,9 | -2,0 |
| «Silukalns» | 5,8 | -0,6 | -0,9 |
| Oškālņa | 5,4 | -0,4 | -1,5 |
| «Dubna» | 5,0 | -0,4 | -0,8 |
| «Dzintars» | 5,0 | -0,5 | -1,7 |
| Rudzātu p. s. | 4,6 | -0,4 | -1,5 |
| RAJONĀ | 6,9 | -0,4 | -1,0 |

Mainīts kolhoza nosaukums

Nemot vērā Preiļu rajona kolhoza «Rīts» pilnvaroto sapulces, Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas un republikas Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšlikumus, Latvijas PSR Ministru Padome nolēmusi Preiļu rajona Jersikas ciema kolhozu «Rīts» pārdēvēt par kolhozu «Jersika».

Revīzijas komisijas sēde

1988. gada 12. novembrī notika partijas rajona organizācijas XXII konferencē ievēlētās Latvijas KP rajona organizācijas revīzijas komisijas priekšsēdētāju rajona statistikas nodaļas priekšnieks.

Cilvēks un viņa darbs



No katra un visiem kopā

Rezultātus, kurus aizvadītajos mēnešos guvuši lopkopji, apspriedu kopā ar daudziem agrifirmas «Krasnij Oktjabrj» zootehniskā dienesta speciālistiem un govju mehanizētās slaukšanas meistariem. Par viņiem varu teikt: interesanti cilvēki, kuri savu darbu veic ar aizrautību, tiecoties gūt vēl labākus rezultātus. Lopkopju darbs tik tiešām nav viegls, tomēr visiem ļoti nepieciešams. Un darba patiesi ieguldīts daudz: piena pārdošanas plānu agrifirma izpildījusi par 104 procentiem, valsts saņēmusi 7 376 tonnas vislabākās kvalitātes produkcijas.

Skaitļiem, protams, nav galvenā loma. Galvenais ir speciālistu radošie meklējumi un ierindas lopkopju nemīgtas darbs. Darbs, kura augļi ik dienas ir mūsu galda — kā piedeva dienišķajai maizei.

Kāds bija manu sarunu mērķis? Vēlējos uzrakstīt par cilvēku, kurš ar savu darbu pelnījis vispārēju cieņu. Par parastu cilvēku, kurš ne ar ko neatšķiras no daudziem citiem. Par vienu no tiem, kuru mūžs, saplūstot ar citu mūžiem, veido mūsu dzīves varenu upi.

Vai no dziesmas drikst izmest vārdus? Nē, jo tad tā zaudēs savu jēgu. Tikpat ne iespējami izdalīt no kolektīva vienu atsevišķu labu cilvēku. Viņš taču ir daļa no veselā, kopējā gaisotnē veidojies, vienu un to pašu centieni vienots. «Ar ko gan agrifirmas «Krasnij Oktjabrj» kolektīvs atšķiras no citiem?» — jūs varbūt vaicāsit. Atbildēšu tā: šajā kolektīvā viss tiek darīts, lai sasniegtu ļoti augstus darba rezultātus. Perspektīvā, piemēram, vidējo piena izslaukumu no govju plānošanā palielināt līdz 12 tūkstošiem litru gadā. Teiksim: «Tā ir fantastika!» Bet saimniecības speciālisti var pierādīt, ka gūt šādus rezultātus ir pilnīgi iespējams.

Ne šodien, ne rīt to gan vēl nevarēs izdarīt. Tomēr uzdevums ir izvirzīts. Jau tagad agrifirmas lielā fermā «Progress» nokomplektēta grupa no 84 melnraibajām govīm. No vienas govys šeit plāno iegūt vairāk nekā 8 tūkstošus litru piena. 1991. gadā šis produktīvās šķirnes govju skaits jāpalielina līdz

120. Izslaukumiem tad jābūt jau lielākiem par 10 tūkstoš litriem gadā. Līdz 1995. gadam 180 govju grupā no vienas melnraibās būs jāiegūst vidēji jau līdz 12 tūkstošiem litru piena. Un tā tālāk...

Šī ideja balstās arī uz ierindas lopkopēju pašizlīdzīgu darbu. Tāda, piemēram, ir Aizupiešu fermas govju mehanizētās slaukšanas operatore Veronika Kozlova. Pirmais iespaids: Veronika Kozlova dzīvo pavisam parastu, vienkāršu dzīvi. Agras celšanās, nedaudzas miegam atvēlētās stundas, reti — brīvdienas. Sarunājoties ar viņu, pārliecinājos, ka cilvēki, kuriem darbs dzīvē ir galvenais, vārdos ir ļoti skopi. Uz manu jautājumu: «Kā izdevies ieņemt sociālistiskās sacensības līderu pulkā», skanēja īsa atbilde: «Lopīņus jāprot aprūpēt».

Veronika Kozlova izaudzinājusi divas meitas. Nu viena jau ir liela, dzīvo Rīgā. Neviena nav gājusi mātes pēdās, nav palikusi dzimtajā sētā. «Tas, protams, sarūgtina. Tomēr visumā saprotamiem labi.» saka Veronika.

Vienai pašai apdarīt darbus gan fermā, gan mājās viņai tomēr kļūst aizvien grūtāk. Jo vairāk tādēļ, ka sirdi nopiež bēda — vīrs slimu. Un tomēr, neraugoties ne uz ko, darbi sokas. No pilsētas atbrauc meitas, palīdz. Arī pašai saimniecei spēka vēl ir gana. «Nekas, paspējams ar visu tikt galā,» viņa pasmaidīda. «Savā saimniecībā tūru pat govī».

Jūs jautāsit — kas nodrošina panākumus? Vai tikai stipra saimniecības materiālā un ekonomiskā bāze? Nē, arī saliedētība, apziņa, ka ikviens panākums atkarīgs no konkrēta cilvēka ieguldījuma. So secinājumu ar savu dzīvi un darbu apstiprina daudzi agrifirmas laudis. Tādi kā Veronika Kozlova. Un šādi cilvēki arī veido un vairo visa kolektīva sasniegumus.

T. PAVLOVS

ATTEĻA: agrifirmas «Krasnij Oktjabrj» govju mehanizētās slaukšanas meistare Veronika Kozlova.

J. SILICKA foto

VESTURĒ jau iegājis Latvijas Tautas frontes dibināšanas kongress. Divas kongresa darba dienas tika translētas arī Latvijas televīzijā.

Likās, ka revolūcijas šalkas iet ne tikai pār zāli, bet arī pār Latviju. Biju aculieciniece tam, kā daudzi cilvēki raudāja savijņojuma asaras, klausoties delegātu runas pa televīziju. Redzēju un dzirdēju arī sašutumu un nievas par atsevišķām kongresa saturā niansēm. Proti, ka latviešu tautas vēlēšanās saglabāt savu valodu, būt saimniekiem savā etniskajā teritorijā pie liktenupes Daugavas, nevis lūgt atļauju, bet gan runāt mātes valodā savā Dzimtenē, pašiem izlemēt, ko darīt ar nacionālo bagātību, ir nepareizā, nacionālistiska.

Tas ir sāpīgi un aizskaroši. Piekrītu, ka kongresā bija atsevišķas negatīvas tendences. Piemēram, vēlēšanās uzcelt tiesisku valsti Latvijā, tiesisku tautas sociālismu administratīvi birokrātiskā sociālisma vietā atrauti no visās PSRS (atsevišķās runās). Diez vai tas iespējams, ja gaisā šais sociālisma un tiesiskas valsts modelis nebūs izveidots visā PSRS. Bet mēs taču ceram uz Gorbačova atbalstu.

Mani savilpoja armēņu literātes Silvas Kaputikjana, doma par divu Krieviju pastāvēšanu (bet zālē vēsi uzņēma šo domu), par divu sociālismu pastāvēšanu. Bet ir taču tāl Ir akadēmika Lisenko un akadēmika Vavilova Krievija, ir Jāņa Petera sociālisma koncepcija un attieksme pret tautu un ir Vosa realizētais kurss Latvijā. Ir mana Komunistskā partija, kuru ir diskreditējuši kukuļņemēji, koruptanti, atsevišķi tās bijušie līderi, kuri izmantoja partijas biedra karti ciņā par mašīnas iegādi katram ģimenes loceklim, krēsla saglabāšanu un savas varas izmantošanu. Latvija pašlaik ir grūtos apstākļos un maz izdaris bez tās otrās Krievijas.

Vai Kalnu Karabahā neizšķiras arī Latvijas liktenis? Visi gaida partijas CK plēnumu nacionālajā jautājumā, jo līdz šim uz vietām šis jautājums risināts sadzīves līmenos. Strīdas par terminoloģiju. (Piemēram, kas ir padomju tauta, īstais internacionālisms, migrācija utt.) Vai mehāniska tautu sajaukšana, nodarot pāri pamatiedzīvotājiem, ir internacionālisms? Vai internacionālisms nebūtu palīdzēt pacelties mazai tautai, kuras ļoti senā un ļoti retā valoda izzūd? Tā ir izžušanas sākuma stadijā, jo netiek lietota daudzās iestādēs, armijā, tiek ignorēta tirdzniecībā u. c.

Izplatās klaidonība, kosmopolitisms. Cilvēks iet tur, kur maize ir biezāka, rublis lielāks, dzīvoklis ērtāks. Veltīgi noliegt terminu «migrants», tā ir realitāte. Migrācijas process ir noticis jau senatnē, viduslaikos, līdz ar ģeogrāfiskajiem atklājumiem. Masveida raksturu tas guvis mūsu gadsimtā, īpaši tā otrajā pusē. Pastiprinās migrācija vienas valsts ietvaros, atsevišķās tās daļās. Ir arī pagaidu un sezonas migrācija atbilstoši darbaspēka nepieciešamībai, zinātniski tehnisko kadru migrācija utt.

«Uzskatīt vārdu «migrants» par apkaunojošu nav pamata. Taču, vai šim procesam neiet līdzī arī negatīvas sekas, vai **bezmēra** migrācija nekaitē tam rajonam, no kura laudis izbrauc un tam rajonam, kur ierodas migranti. Pie šī procesa jau nav vaļņīgais tautas...

Sirds sāp par Pleskavas novada ar alkšņiem aizaugušajiem tūrumiem, kuri gaida savus ārjus, kur palikuši veci cilvēki, kas sliktākajā gadījumā nav spējīgi atnest sev maizi no kilometriem attālā novada veikāla, kurš darboja pāris reizes mēnesī. Sirds sāp par tiem bērniem, kuri ieradusies pie mums kopā ar vecākiem, nepārvalda krievu valodu (par latviešu valodu nerunājam), kuru ģēnos ieprogramēta piemērotība citiem dabas

apstākļiem. Liekas, ka šie bērni burtiski nīkst mūsu mitrajā un vēsajā klimatā.

Migranti ir arī sastopami Latvijas teritorijā (paši vietējie iedzīvotāji). Tie ir bērni, kuriem nav savas ābeles, savas zemeņu dobes, pat saku dobes laukos, un kuri ļoti daudz zaudē no savas bērniības un cilvēcības vispār. Viņiem saknes ir aizcirstas un nīkulo.

Vai var no šī bērņa izaudzināt līderi savai republikai, kurš no skolas gadiem justu atbildību par savu tautu? Tādu līderi, kura sirdsapziņa nelātu parakstīt dokumentus par rūpniecīgas gigantiem Latvijā, par mazās republikas piekēišānu.

Asā ekoloģiskā situācija, neatrisinātās sociālās un ekonomiskās problēmas, pārsteidzīgā plānošana, tautas interešu ilggadēja ignorēšana ir radījusi situāciju, kad ir neuzticība pret atsevišķiem līderiem, pat, ja gribat,

doma, ka «šaj mācību stundai gatavojos visu mūžu». Cienu cilvēkus, kuri mērķa sasniegšanai izvēlējušies tīras metodes. Absurds: «Mērķis attaisno līdzekļus» kropļo cilvēku. Uzskatu: ja vadītājam ir zudusi tikumība, viņš kļūst par savu cilvēku mēri un augoni.

Metodes sociālisma uzcelšanai ar cilvēku izsūtīšanu, pat atsevišķu tautu deportācijām, fizisku citādi domājošo cilvēku iznīcināšanu mums ir nodarījušas pārāk daudz launa.

Mums nav demokrātijas vēstures (tas bija redzams arī Latvijas Tautas frontes dibināšanas kongresā), ir bijušas tikai atsevišķas demokrātijas salīpas. Vai tikai vēstures skolotāji nav mācījuši ne gluži to, ko vajag? Bet mēs taču nebijām negodīgi, mēs izgājām no konkrētām programmām, mēs nevarējām nonākt pie pareiziem secinājumiem par tiem ceļiem, kādī bija realitāte.

Es ticu...

● PARDOMAS, ATCEROTIES LATVIJAS TAUTAS FRONTES DIBINĀŠANAS KONGRESU

pret partiju vispār. Tauta pašlaik tic labākajai, godīgākajai partijas daļai, atsevišķiem tās līderiem, nevis visiem tās biedriem kopumā. Ir nepieciešams celt partijas prestižu.

Pēdējos gadu desmitos jaunatnes daļā ir nevēlēšanās mācīties valodas vispār. Ir dzirdēti atklāti izteicieni: «Nebudu ucačāj sobačij jazik». «Nam nužen sovetskij jazik», «Moji rodi teļi neznajuť etogo jazika i ja ne želaju». Tomēr pēdējā laikā ir daudz kas darīts šajā jomā no Tautas izglītības ministrijas un LKP CK puses. Notikušas apspriedes, plēnumi, pieņemtie lēmumi jau sākuši ietērpties darbos. Taču tas ir tikai sākums.

Augstas kultūras cilvēks nespēj ilgstoši dzīvot vidē, teritorijā, kuras valodu nezina, ignorēt nacionālo kultūru, tradīcijas, ipatnības. Valodas zināšanai būtu jābūt obligātai, lai iegūtu pilsonību dotajā republikā. Atkritīs kaislības, ja būs likums, kādu sfēru darbiniekiem ir jāzina latviešu valoda. Un ir vajadzīgs laiks, lai valodu apgūtu.

Pašlaik pārdzīvojam vēstures zinātnes krīzi. Kā pie tās nonācām? Jau kopš V. I. Leņina nāves vēstures izziņāšana pārstatīta valstīs uz arhīvu izpēti. Daudzi arhīvi ne tikai nebija pieejami (arī tagad), bet daudzi arhīvu materiāli ir iznīcināti, pazuduši. Kliķe veidoja vēsturi tā, kā tai bija izdevīgi.

Hruščova mēģinājums atvēstot vēsturi bija īslaicīgs. Brežņeva laikā nenotika patiesa vēstures izpēte daudzās tās virzienos. Mēs pat nevaram viennozīmīgi atbildēt, kā traktēt galvenos mūsu attīstības posmus, kā izskaidrot pašreizējo sociālisma modeli.

Blakus administratīvi birokrātiskajām tendencēm, blakus mūsu tehniskajai atpalicībai ir taču arī daudz laba. Bet mums vajag arī daudz spēka un izpratnes, parādāt arī mūsu kaunu, mūsu verga dvēseli — baidīties no visa. Atbildība un kauns nepieciešami vēsturē, lai justu atbildību par tautai nodarīto.

Katrai republikai jāraksta pašai savu vēsture, jo Maskava var radīt tikai galvenos virzienus, vēstures skeletu, salīdzināt dažādas koncepcijas, aspektus, neuzspiest vienu kanonu. Ar kanoniem var izaudzināt tikai standartu cilvēku nevis personību. Vēstures nodaļu var uzrakstīt tikai pēc dokumentiem, nevis no subjektīviem viedokļiem. Nevajag baidīties no dokumentiem, kas mūs kompromitē, bet audzināt patiesības alkas.

Mani visu mūžu ir savilņojusi

Ar ģeogrāfiju ir bijis daudz kļūdu, daudzas kartes, pat koncepcijas ir ārkārtīgi izkropļotas. Bet literāti? Vai pieļāva dažādas viedokļus? Vai partija vienmēr bija godīga, realizējot principu «Katram pēc padarītā darba»? Bet — ja padarītais darbs tautai nav bijis vajadzīgs? (Laikrakstā «Cīņa» šī gada oktobrī bija informācija, ka 60 procenti no visa ražošanas apjoma tiek razoti ražošanas dēļ.)

Pazīstu cilvēku, kurš ir ziedojis savam darbam gandrīz visas brīvdienas, daudzus gadus nav saņēmis atvaļinājumu, pat valsts svētkos ir atradies darba postenī, lai ciemats neciestu, bet viņa atalgojums ir tāds, ka viņš var iepirkties tikai nēģenoto preču veikalā. Bet viņš un viņam līdzīgie tic, ka pienāks sociālā taisnīguma ideju laiks, partijas tīrības atdzimšanas laiks. Mēs strādājam šī laikmeta vārdā.

Daudz ko mēs nezīnājam. Pat es, būdama vēstures skolotāja, biju ārkārtīgi satriekta, kad saņēmu informāciju par to, kā daļa latviešu sarkano strēlnieku darbojās čekas orgānos. Bet to darbība tad bija drausmīga...

Baismīgie noziegumi par Sarkano Armiju, tautu, realizējot atsevišķu tautu ģenocīda politiku, Staļina laikā ietekmēja arī mūsu ārpolitiku. Ir uzskats, ka citādi nevarēja rīkoties tie, kas izpildīja baismīgos spriedumus, tomēr... Kā var aizstāvēt Ribentropa — Staļina paktu, pretdabisko tuvināšanos ar Vāciju 1939. gadā? Par 1940. gada notikumiem ir daudz informācijas presē, izteikušies vēsturieki. Tomēr arī šeit īstas arhīviskas, pamatīgas izpētes pietrūkst.

No vienas puses skolotāji vēstures mācīšanā ir neapskaužamā stāvoklī. Nav mācību grāmatu vecākajās klasēs, 4. klasē, bet no otras puses — ir ļoti nomest ierasto, jo skolotāis var paust savu personību, pilsonisko drosmi, pētnieka tālantu, sēt patiesības sēklu. Mūs neviens netraucē strādāt. Vēsturē to var dot reti. Izmantosim šo iespēju, jo vairāk sāda momenta var nebūt.

Sēsim labo un skaisto visu tautību bērnu sirdīs! Celsim godā savu novada vēsturi! Teiksim patiesību par vēsturi, par tautas ciešanām, lai tas nekad neatkārtotos.

Tikai uz patiesības var celt nākotnes ēku. Jāsaprot šī procesa pakāpeniskums un nepieciešamība.

V. MIČANE.

vēstures skolotāja Riebiņa vidusskolā, PSKP biedre

„Dublieri“ vienmēr gatavi

TOSNA (Leningradas apgabals). Ja kāds no padomēs ievēlētajiem tautas pārstāvjiem pirms termiņa atstāj savu posteni, nav nepieciešams rīkot vēlē-

nas, jo vakantajā vietā stājas rezerves deputāts. Pēdējā gada laikā vietējās padomēs sākuši strādāt gandrīz divdesmit «dublieri». Rezerves deputāti pida-

lās pastāvīgo komisiju darbā, pieņem vēlētajus, pārbauda vēstules un sūdzības. Kaut gan viņiem ir tikai padomdevēja balsstiesības, viņi sesijās aktīvi izsaka savus priekšlikumus un piezīmes.

TASS

Par Preiļu 1. vidusskolas piebūvi

● Laikraksta «Leņina Karogs» redakcija saņēma Preiļu 1. vidusskolas skolēnu vecāku kopsapulces prasību par piebūves celtniecību šai mācību iestādei. To nosūtījām izskatīšanai rajona izpilddomītejam. Šodien publicējam gan skolēnu vecāku prasību, gan rajona Tautas deputātu padomes izpilddomītejas atbildi uz to.

Mēs, Preiļu 1. vidusskolas skolēnu vecāki, uzskatām, ka nepamatoti ielgst skolas piebūves būvdarbu uzsākšana.

PSKP XIX Vissavienības konferences nostādne ir šāda: «Kultūras un izglītības vajadzību apmierināšanā nedrīkst balstīties tikai uz pārpalikuma principu».

Prasām nekavējoties uzsākt skolas rekonstrukciju. Skolā mācās 800 skolēni. Mācības notiek divās maiņās. Puse skolēnu ir lauku bērni. Priekšmetu kabinēti (8!) iekārtoti skolas internētā, kas neatbilst sanitārajām normām. Bērniem mācību stundas notiek gan skolas, gan internētā telpās, nākas staigāt no vienas mājas uz otru, tāpēc bērni saaukstējas un saslimst.

Nav aktu zāles, garderobes. Edināšanas bloks izvietots pie

lāgotās bufetes telpās. Skolēnu ēdināšana jāorganizē astoņās (1) maiņās.

Fiziskās audzināšanas stundas notiek šaurajos gaitenos, īpaši jaunāko klašu skolēniem. Rajona vadībai, rajona tautas izglītības nodaļai tas jau sen ir zināms, bet lietas labā nekā nav izdarīts. Skolā nevar ieviest trešo fizikultūras stundu, kas nepieciešams bērnu pārslodzes mazināšanai un veselības uzlabošanai.

Preiļu 1. vidusskolai nav sporta laukuma. Uzskatām, ka nupat atbrīvojušies teritorija (nojauktas vecas mājas Daugavpils ielā) jāatvērš skolas sporta laukuma iekārtošanai.

Piebūves celtniecība atrisinās 1. — 3. klašu skolēnu mācību

un atpūtas apstākļu problēmu, atrisināties arī sporta un aktu zāles problēma, nebūs otrās maiņas.

Pēdējos gados Preiļos ir uzcelts un rekonstruēts daudz kantoru dažādu resoru vajadzībām. Pēdējais piemērs — staltā divstāvu ēka apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas vajadzībām. Vienīgi Preiļu 1. vidusskolas vajadzības ir tikai uzklauštas, bet nav ņemtas vērā. Ālgādinām, ka skola celta 500 skolēniem. Varbūt 1989. gada 1. septembrī arī uzņemt tikai 500 bērņus?

Prasību, kā arī atbildi uz to lūdzam publicēt rajona laikrakstā «Leņina Karogs».

Preiļu 1. vidusskolas skolēnu vecāki (232 paraksti)

Latvijas KP rajona komiteju un rajona Tautas deputātu padomes izpilddomīteju satrauc rajona vispārīgizglītojošo skolu, pirmsskolas bērnu un ārpuskolas iestāžu, tajā skaitā arī Preiļu 1. vidusskolas, materiāli tehniskās bāzes stāvoklis.

Ar rajona izpilddomītejas 1986. gada 17. septembra lēmumu tautas izglītības nodaļai bija uzdots līdz 1987. gada 1. janvārim izstrādāt projekta un tīmes dokumentāciju Preiļu 1. vidusskolas piebūves celtniecībai. To savlaicīgi paveica institūta «Komunālprojekts» Daugavpils nodaļa. Paredzēts kapitālremonts 494,25 tūkstošu rubļu vērtībā. Taču iekļaut šo objektu Preiļu remontu un celtniecības iecirkņa 1987. gada, kā arī 1988. gada plānā nebija iespējams celtniecības nepietiekošo jaudu dēļ.

Sajā situācijā rajona izpilddomīteja un tautas izglītības nodaļa griežas bijušajā republikas Izglītības ministrijā ar lūgumu sniegt palīdzību piebūves celtniecībā. 1987. gadā rajonā ieradās ministrs A. Buļiis un viņa vietnieks celtniecības jautājumos B. Kiriljins. Partijas rajona komitejas un izpilddomītejas vadība, tautas izglītības nodaļa lūdza šo objektu iekļaut republikas Celtniecības ministrijas plānā uz nozāres «Izglītība» kapitālieguldījumu rēķina 1987. gadā.

Tika saņemts solījums šo jautājumu atrisināt pozitīvi, tika pabeigta arī projekta un tīmes dokumentācija. Taču, šo dokumentāciju izskatot, Preiļu 1. vidusskolas piebūves celtniecība tika atlikta, tā kā republikas Celtniecības ministrija nevarēja strādāt kapitālā remonta objektos saskaņā ar kapitālremonta

uzcenojumiem. Patlaban institūts «Komunālprojekts» projekta un tīmes dokumentāciju ir pārstrādājis jaunos celtniecības uzcenojumos.

Jautājums par Preiļu 1. vidusskolas piebūves celtniecību vairākkārt izskatīts rajona izpilddomītejas šajā gadā. Un tā kā nav pārliecības par šī objekta iekļaušanu Daugavpils vispārējās celtniecības tresta plānos, pieņemts lēmums: celt saimnieciskā kārtā, izmantojot noligtās brigādes uz līgumu pamatiem. Sagatavotas dzelzsbetona konstrukcijas piebūves pamatiem un pārsegumiem. Tautas izglītības nodaļa noslēgusi līgumu ar brigādi kolonnu pamatu montāžas un citu darbu veikšanai.

Rajona izpilddomīteja meklēs jebkuras iespējas Preiļu 1. vidusskolas piebūves celtniecībai.

PĒC LASĪTAJU LŪGUMA

Par budžetu

Izpildot Livānu pilsētas iedzīvotāju lūgumu par budžeta līdzekļu sadali, paskaidrojam, ka 18. sasaukuma rajona Tautas deputātu padomes trešajā sesijā deputāti apstiprināja Preiļu pilsētas budžetu ieņēmumu un izdevumu daļā par 520,4 tūkstošiem rubļu un Livānu pilsētas budžetu par 507,7 tūkstošiem rubļu.

Sakarā ar to, ka Preiļu pilsēta ir rajona centrs un tajā pamatā izvietotas apkalpojošās sfēras iestādes, kuras apkalpo rajona iedzīvotājus, līdzekļi pēc konkrētiem štatīem un kontingentiem ir novirzīti par 12,7 tūkstošiem rubļu jeb par 2,5 procentiem vairāk nekā Livānu pilsētas izpilddomītejai.

V. LIMANE,

rajona izpilddomītejas finansu nodaļas vadītāja

Iesakām pārlasīt „Kalevalu“

Lielu ieguldījumu pasaules zinātnes un literatūras attīstībā devušas somugru grupas nācijas. Grūti iedomāties vēstures attīstību bez Ungārijas vai Somijas kultūras. Taču vēl pirms diviem gadiem simteniem neviens nezināja, ka pastāv «Kalevala» — eposs, kas, pēc zinātnieku un kritiķu domām, pielīdzināms Homēra «Iliādai» un «Odisejai». Tikaj pateicoties Ziemeļkarēlijas lauku ārsta Eliasa Lennrūta pūliniem, tūkstošiem rūnu, ko dziedāja tauta un dziesmu teicēji, tika iespēsti nelielā grāmatīnā. Tā 1849. gadā nāca klajā 22795 dziedājumu krājums, ko mēs tagad pazīstam kā «Kalevalu».

Karēļu somu nacionālais eposs un igauņu tautas eposs «Kalevipoegs» nāca klajā pagājušajā gadsimtā, kad somiem un igauņiem pēc gadu simteniem ilgā zviedru un vācu baronu jūga radās iespēja attīstīt savu valodu un literatūru. Tādas somugru saimes valodas kā mord-

viēšu, mariešu, udmurtu, komiešu un citas sāka attīstīties tikai ar padomju varas nodibināšanos. Dažām valodām nav veicies: pavisam neredz palicis cilvēku, kas runā ižoru, vepsu un libiešu valodās.

Vēsture ar tās lielajiem kariem, badu, postu un represijām bijusi nežēlīga pret mazajām tautām. Tāpēc pašlaik ir tik svarīgi nepazaudēt to, kas saglabājis gadu simteņos, teica Igaunijas Zinātņu akadēmijas valodas un literatūras institūta somugru valodu sektora vadošā zinātniskā līdzstrādāniece Annu Rēta Hauzenberga. Katru gadu igauņu lingvisti dodas ekspedīcijās, pierakstot somugru tautu dziesmas, dzejas vārsmas un pasakas. Sajā darbā palīdz filoloģijas studenti, pedagogi un folkloras draugi, kas apvienojušies Lennrūta kultūras biedrībā.

TASS — LATINFORM

Skolu dzīve

Komjauniešu vakars

Sogad komjaunatnei lieli svētki — 70. gadadiena.

29. oktobrī — komjaunatnes dzimšanas dienā — mūsu skolā bija šiem svētkiem veltīts vakars. Pie mums ir izveidojusies tradīcija, ka šo vakaru organizē un vada 8. klase. Te nu gan nevarējām iztikt bez audzinātājas Janīnas Vilmanes padoma un palīdzības, kaut gan centāmies būt patstāvīgi.

Bija ielūgti arī trīs ciemiņi, no kuriem, par nožēlu, ieradās tikai kolhoza «Dubna» komjauniešu ilga Lazdāne.

Vakaru atklāja skolotāja A. Vilcāne un mūsu skolas labākie komjaunieši Anita Smoļenska (11. klase), Edīte Šaršune (10. klase) un Dace Upeniece (9. klase), iedziedot svečītes.

Tad sākās komjauniešu vakars «Uguntāja», sacensības starp 9., 10., 11. klasi. Katrai bija mājas uzdevumi. Viens no tiem — parādīt priekšnesumu. 9. klase rādīja humoresku par pieklājību autobusā un par vecāku cilvēku un jauniešu attiecībām. 10. klase arī parādīja savu izdomu un fantāziju pašu izdomātā priekšnesumā. Toties mūsu skolas vecākie komjaunieši, 11. klase, sniedza ļoti interesantu priekšnesumu — viņi dejoja. Te nu pateicību pelnījusi viņu audzinātāja Janīna Vaivode.

Vakarā komjaunieši runāja par komjaunatnes vēsturi un šodienas problēmām. Viena no lielākajām (to izteica 8. klases kolektīvs) ir — komjauniešu vienaldzība pret notiekošo sabiedrībā, vieglprātība pret visu apkārtejo.

Vakarā neitika arī bez jautriem brīžiem. Viens no konkurssiem bija «Stiprākie», kur katras klases zēni izmēģināja spēkus virves vilkšanā.

— Kur tad mūzika? — jūs jautāsiet. Tā skanēja gandrīz pēc katra konkursa.

Sakiet, kurš no jums varētu iznākt skatītāju priekšā un nodziedāt savu mīļāko dziesmu? Domāju, ne katrs. Tāpēc žūriju — trīs 8. klases pārstāvjus — daudz centās pierunāt, lai ļauj dziedāt vismaz divatā. Nekā! Žūrija paliek žūrija, tā savus noteikumus nemainīja. Daudzus pārsteidza 9. klases skolnieces Daces Upenieces uzstāšanās. Irēna Spule pārstāvēja 11. klases kolektīvu. Visus pārsteidza Agra Soma uzstāšanās. Viņš gan spēlēja klavierēs, gan arī dziedāja savu mīļāko dziesmu «Ziemeļmeita».

Bija jautājumi, konkursi. Katra klase gribēja uzvarēt. Godalgu — torti — saņēma 10. klases kolektīvs.

Vakarā piedalījās ne tikai skolēni. Skolotāji A. Vilcāne un J. Pīzelis sagatavoja politikonus. Skolas direktors S. Stankevičs apsveica komjauniešus svētkos. Audzinātāji arī jūta līdzī savām klasēm.

Paldies visiem, kas palīdzēja mums organizēt šo vakaru.

ANDZELA KOCEGAROVA,

Vārkavas vidusskolas 8. klases skolniece, pionieri nama jauno korespondentu pulciņa dalībniece

Celojums uz VDR

Sogad vasarā man bija izdevība pabūt Vācijas Demokrātiskajā Republikā.

No Latvijas mēs braucām 72 skolēni. No Preiļu rajona es biju viens. Mūsu mērķis — iepazīties ar VDR. Ar mums reizē, protams, brauca arī pieaugušie, kas bija grupu vadītāji. Daži no viņiem ir ļoti pazīstami: «Dzegužītes» vadītāja Daila Martinsonne, Viļa Pīse, kura vada radio raidījumu «Tu un likums».

Celojums sākās ar to, ka mēs no Rīgas ar vilcienu izbraucām uz Minsku. Trīs dienas pavadījām ekskursijās pa pilsētu un tās skaistākajām vietām. Apmeklējām arī Hatīņas memoriālo ansambli.

No Minskas devāmies uz Berlīni. Tur iebraucām pulksten 13.10 — pēc vācu laika, jo pie viņiem pulksteņi jāpagriež divas stundas atpakaļ. Mani pirmie iespaidi par Berlīni ir ļoti labi, jo bijām atbraukuši uz augstas kultūras zemi.

Tūlīt pēc pusdienām mūs aizveda uz Egona Sulca viesnīcu. Vakarpusē apmeklējām piemiņekli, kas veltīts padomju karavīram — atbrīvotājam. Tur nolikām ziedus.

Sevišķi lieli interesi izraisīja Ernsta Telmaņa vārdā nosauktās pionieri pils apmeklēšana Berlīnē. Tur varējām iepazīties ar savu vienaudžu — vācu pionieri dzīvi un darbiem.

Bijām arī Berlīnes televīzijas tornī, kura augstums ir 115,5 metri. No tā ļoti varējām redzēt visu krāšņo Berlīni vakarā.

Pēc pāris dienām atvadījāties no Berlīnes un braucām uz Internacionālo pionieri nometni Prerovu, kura atrodas Baltijas jūras krastā. Tur mums bija lieliska atpūta: jūra, klusums. Dzīvojam saskaņā ar dienas režīmu. Manuprāt spilgtākais pasākums Prerovā bija Latvijas diena. Tai par godu notika kopīga svinīga sanākme kopā ar vācu pionieri, bet pēc tam — tirdziņi, dažādas atrakcijas.

Pēdējā dienā pie ugunsкура notika sirsnīgs atvadu vakars.

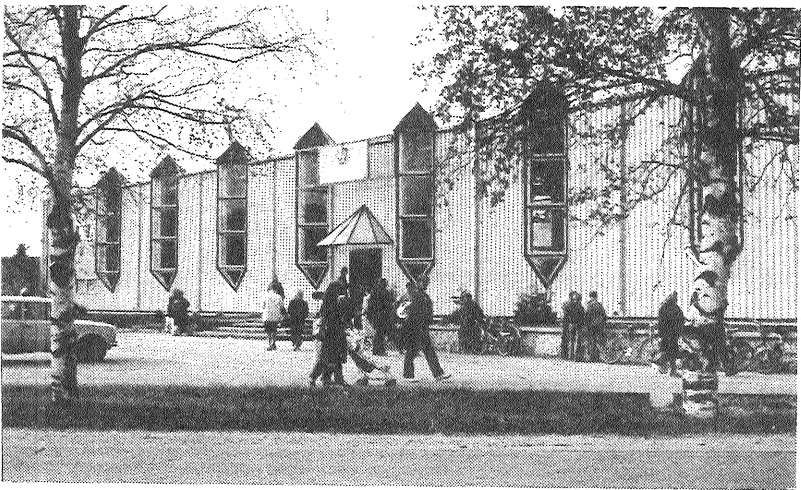
Lai gan mums bija atvadas jāsaka Prerovai, priekšā bija garš ceļš pāri visai republikai uz Karlmarksštati, uz kuriem mēs braucām piedalīties 8. pionieri salidojumā. Mums tiešām bija palaimējies, jo ne visiem gadās iespēja piedalīties tādā lielā un krāšņā pasākumā. Salidojums notika no 14. līdz 28. augustam, un uz to bija ieradies arī Erihs Honekers.

No Karlmarksštates devāmies atpakaļ uz Berlīni un gatavotāmies mājupbraukšanai. 24. augustā mūsu celojums bija galā, un mēs atvadījāmies no Berlīnes un no Vācijas Demokrātiskās Republikas.

Bija ļoti interesanti aizbraukt uz augstas kultūras zemi, kur cilvēki ir pieklājīgi un taupīgi. Sevišķi viņi taupa un saudzē maizi. Tā kā man un citiem mašīnām ceļabiedriem bija daudz ko mācīties no vācu tautas.

VIKTORS KURMIS,

Aizkalnes astoņgadīgās skolas 7. klases skolnieks



● Agrofirma «Ādaži» ciemata centrā atvērts savs kolhoza tirgus. Tas izvietojies speciāli uzceltā plašā un gaišā paviljonā. Cetros mēnešos to uzbūvēja kolhoza celtnieki no būvmateriāliem, kas lielākoties tetaupīti citos agrofirmas objektos. Šeit pārdod agrofirmas ražojumus, kā arī vietējo iedzīvotāju piemājas zemes gabalos izaudzēto produkciju.

● 1. ATTELA: tāds izskatās republika pirmais pašas saimniecības tirgus.

● 2. ATTELA: jaunajā kolhozu tirgū pircējiem tiek piedāvāti produkti plašā izvēlē.

(LATINFORM)



INFORMĒ

01

4. oktobrī Līvānos, Biedrības ielā Nr. 5, no bērnu draiskulības aizdegās I. Vavilova moped «Rīga-22».

10. oktobrī Vārkavas ciema Ančinos izcēlās ugunsgrēks Preiļu 21. PMK piederošā traktora T-100 kabīnē. Ugunsgrēka iemesls ir eljaino lupatu pašizdeģšanās.

14. oktobrī no neuzmanīgas apiešanās ar uguni izcēlās ugunsgrēks I. Slizova mājās Preiļu ciema Līčos. 22. oktobrī Preiļu ciema Līčos, Līčos aizdegās I. Ivanova pirts nepareizi uzbūvētas krāsns dēļ.

29. oktobrī no elektropārvades tīssavienojuma dēļ aizdegās kolhoza «Sarkanā ausma» māja Lielajos Anspokos.

30. oktobrī notika ugunsgrēks dzīvojamajā mājā (Jaunbūvē) Preiļos, Kooperatīva ielā 10. Ugunsgrēka iemesls noskaidro. Šajā pat dienā ugunsgrēks izcēlās arī agra-firmas «Krasnij Oktjabrj» keramikas darbnīcā Riebiņos. Iemesls — apdedzināšanas krāsns neatbilstība ugunsdrošības noteikumiem.

Par ugunsdrošības noteikumu pārkāpumu pie administratīvas atbildības saukti septiņi cilvēki, tajā skaitā veikala Nr. 78 vadītāja O. Prikuļe, Dzeržinska kolhoza gans S. Draugušans, rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienības brigadieris D. Jevstignejevs. Minētie pilsoņi sodīti ar 10 rubļiem, pārējie ugunsdrošības noteikumu pārkāpēji brīdināti.

Aizliegts ekspluatēt elektro-rozētes veikalā Nr. 65, apsildāmās plītiņi Rušonas sovhoza Grebežu fermas sadzīves telpās, ārpusē ap-gaismošanas prožektorus Antonišku fermā, krāsni Gailišu-1 graudu kaltē, kurtuvi Gailišu-3 graudu kaltē, elektrorozētes Gailišu-2 dzīvojamajā mājā, elektroapgaismotā-jus Liepnieku fermas piena nodalā, apkures krāsni 24. CRBP sardzes-telpās.

I. REGULEVSKIS,

ugunsdrošības uzraudzības no-
daļas inspektors

Jauni Krājbankas pakalpojumi

Lai radītu papildus ērtības iedzīvotājiem, tālāk paplašinātu beznaudas norēķinu operācijas, no šī gada 1. decembra virknē PSRS savienoto republiku, tai skaitā — arī Latvijas PSR, tiek ieviesti norēķini ar čekiem no Krājbankas čeku grāmatinām par iegādātajām precēm valsts un kooperatīvās tirdzniecības veikalos, sadzīves pakalpojumu uzņēmumu pakalpojumiem, auto-mobiļu remontu un tehniskajām apkopēm, par braukšanas biļe-tēm vilcieniem un lidmašīnās.

Čeku grāmatinās — šis nau-das dokuments tiek izsniegts

Krājbankas nodaļu un to filiāļu noguldītājiem par jebkuru sum-mu pilnos rubļos līdzekļu atli-kuma robežās noguldījumos līdz pieprasījumam. Čeku grāmatina pēc noguldītāja pilnvaras var būt izsniegta arī uz citas perso-nas vārda. Izsniedzot čeku grā-matiņu, no noguldītāja iekasē 5 kapeikas par katrēm 100 pil-niem un nepilniem rubļiem.

Čeku grāmatina derīga divus gadus no tās izsniegšanas dienas. Ja summa, par kādu tā izsnieg-ta, šajā laikā posmā netiek izlie-tota un grāmatinā palikuši neiz-mantoti čeki, grāmatinās derīgu-

ma termiņš var būt pagarināts vēl uz diviem gadiem.

Noguldītājam, kas vēlas sa-nemt čeku grāmatinā, vajag ie-sniegt Krājbankas iestādei, kurā atrodas viņa noguldījuma perso-nīgais rēķins, krājbankas grāma-tiņu, pasi un aizpildīt iesniegu-mu — saistības, kura veidlapas var saņemt šajā Krājbankas ie-stādē.

Čekus no čeku grāmatinās no-guldītājs var iesniegt norēķinos par precēm un pakalpojumiem, tos apmaksā naudā katra PSRS Krājbankas iestādē visā Padom-ju Savienības teritorijā. Tapēc,

ieviešot čeku grāmatinās, PSRS Krājbankas valde ir pieņēmusi lēmumu atmainīt noguldījumus uz vienotajām krājgrāmatinām. Ņemot to vērā, ieteicam nogul-dītājiem, veicot kārtējās operā-cijas, slēgt vienotās krājgrāma-tinās un noguldījumu atlikumus pārskaitīt citos noguldījumu vei-dos.

Sīkāku informāciju par čeku grāmatinā pielietošanu var sa-nemt visās rajona Krājbankas iestādēs.

A. JEVTUSINA,

PSRS Krājbankas Preiļu no-
daļas pārvaldniece

Redaktors P. PIZELIS

Mums raksta

Solīja
zelta kalnus

Palīdzību lūdz līvānieši, kur' dzīvo Rīgas ielā 128, pirmajā kāpņu blokā. Jau septiņarpus gadus mēs mokāmies ar apkuri. Radiatori virtuvē un lielajā istabā pastāvīgi ir auksti, karstā ūdens nav. Arī aukstā ūdens padeve nav ritmiska. Vairākkārt esam vērsušies pie attiecīgajiem dienestiem, diemžēl — rezultātu nekādu. Sopavasara mājā bija ieradusies komisija, kuras sastāvā bija A. Piskunovs, V. Kivle-nieks un L. Seifers. Sasolīja mums zelta kalnus: vasarā izdarīsim remontu. Atveda caurules, izurba caurumus, un ar to arī darbi beidzās.

Mēs saprotam: nevienam no viņiem nav jāatbild par projek-tētāju kļūdām. Bet šo septiņu gadu laikā trūkumus novērst tomēr varēja. Spriediet paši: mēs esam spiesti izšķiest elek-troenerģiju, gāzi, lai kaut kā sasildītos. Jo temperatūra istabās ir plus 5 — 8 grādi. Zlemas mēnešos par elektroenerģijas patēriņu maksājam 15 — 20 rub-ļus. Pārreķinu mums neviens, protams, neizdaris. Mēs to arī neprasām. Gribam tikai zināt, kad mūsu kāpņu blokā ieviests kārtību.

V. ZUKOVS,

kāpņu bloka vecākais
(pavisam 13 paraksti)DAUGAVPILS CEĻOJUMU
UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā pilsētu un rajona organizācijām, kolhoziem un padomju saimniecībām ceļā-zimes šādiem ceļojumiem:

AR AUTOBUSU

Maskava — no 17. līdz 22. novembrim, no 4. līdz 9. decembrim, no 16. līdz 21. februārim, no 9. līdz 14. martam;

Pa Leningradas piepilsētām — no 16. līdz 19. decembrim, no 27. līdz 30. janvā-
rim, no 3. līdz 6. februārim;

Vitebska — Polocka — no 4. līdz 5. martam;

Paļanga — Klaipēda — Liepāja — no 8. līdz 22. februārim;

Leningrada — no 26. līdz 30. janvārim, no 10. līdz 13. februārim, no 3. marta līdz 6. martam, no 24. līdz 28. februārim;

Pērnavā — Tallinā — no 27. līdz 29. janvārim, no 3. līdz 5. februārim, no 10. līdz 12. martam;

Pļeskava — Tartu — Pečori — no 10. līdz 12. februārim;

Soligorska — Minska — Hatīnā — no 27. līdz 29. janvārim, no 10. līdz 12. februārim, no 17. līdz 19. martam;

Minska — Hatīnā — no 17. līdz 19. februārim, no 24. līdz 26. martam, no 10. līdz 12. martam;

Novgoroda — no 17. līdz 20. martam;

Pinska — Bresta — no 10. līdz 13. martam;

Bresta — Belovežas gārša — no 17. līdz 20. februārim, no 3. līdz 6. martam;

AR VILCIENU

Maskava — no 5. līdz 10. janvārim, no 19. līdz 24. janvārim, no 26. līdz 30. jan-
vārim, no 27. līdz 31. janvārim;

Kijeva — no 22. līdz 27. decembrim, no 5. līdz 10. janvārim, no 26. līdz 31. jan-
vārim;

Narva — Tallinā — Leningrada — no 22. līdz 27. decembrim;

Jaroslavlja — Kostroma — Rostova Ve-
likaja — no 11. līdz 16. decembrim;

SAGĀDES UN

RAZOŠANAS APVIENĪBA

turpina iepirkt no iedzīvo-tājiem teļa gaļu (3,20 rubļi par kilogramu), aitas gaļu (3 rubļi), treknu cūkgaļu (3,20 rubļi) un bekona cūk-gaļu (3,40 rubļi).

Par katru bekona kondīci-jai atbilstošu cūkgaļas kilo-gramu no 1988. gada 1. no-vembra tiek piemaksāti 0,40 rubļi.

Prēmēšana par vislielāko-nodotās cūkgaļas daudzumu kopš 1988. gada 1. novembra atcelta.

Sagādes un ražošanas ap-vienības administrācija

PĀRDOD japāņu divkasešu magnetolu «Sharp GF-560 Z (D)», 30 W (paātrināta pārrak-stīšana, 5 ekvalaizeri), fonotēku kasetes un automašīnas «Mos-kvič» pakalējo tiltu, Zvanīt va-karos — 43901.

MAINA trīsistabu dzīvokli pret diviem pusotras istabas vai divistabu un pusotras istabas dzī-vokļiem. Tālrunis: 44175.

9. novembrī aptuveni plkst. 18.00 uz ceļa Riebiņi — Viļāni netālu no Riebiņiem pazuda lielā auguma medību suns (jag-terjers). Uz krūtīm balta zīmīte. Atradēju pret atlīdzību lūdzu pa-ziņot Preiļu mežniecībai. Tālru-nis: 22573.

PREIĻU RAJONA
DZERŽINSKA KOLHOZAM
vajadzīgi lopkopēji, šoferi.
Nodrošina ar dzīvokļiem.
Zvanīt: 57218, 57259.

PĀRDOD māju Līvānos, Rī-gas ielā 264. Tālrunis: 43933.

STEIDZAMI MAINA divista-bu dzīvokli Krāslavā pret līdz-vērtīgu Preiļos. Zvanīt: Preiļi 22998 pēc plkst. 20.00.

PELEČU CIEMA
IEDZIVOTĀJUS

aicinām uz dispanserizāciju Peleču kultūras nama telpās 1988. gada 21. novembrī no plkst. 9.00 līdz 13.00, Ārdavas kluba telpās 1988. gada 18. novembrī no plkst. 9.00 līdz 13.00.

Peleču ciema izpildkomiteja

Skumju brīdī esam kopā ar Jāzepu Somu, MĀTI smiltajā iz-
vadot.
Līvānu gāzes saimniecības kolektīvs

Fotofakts



„Akmens zieds“ Līvānos

...Liesmas laizīja mājas jum-tu. Nespēdama paciest uguns de-dzinošo elpu, māja sabruka. Lūk, tā pērn ugunsgrēkā gāja bojā veikala ēka, kuru līvānieši bija iesaukuši par «akmens ziedu». Tikai sienas, kas būvētas no lieliska akmens un apmūrētas ar kļieģiem, stāv kā stāvējušas. Nav vārdam vietas — ēka iz-postīta pamatīgi.

Protams, par arhitektūras pie-minekli šo māju nenosauksi, bet par pieminekli cilvēka darbam

gan. Pagaidām sienas sargā ie-gruvumu, virs kura vēja vaid čokurā salocījušās skārda strēme-les.

Ļoti gribētos, lai šai ēkai tiktu uzlikts ne tikai labs, iztu-rīgs jumts, bet arī pievērsta tīri cilvēciska uzmanība. Mēs neva-ram atļauties aizlaist šo ēku postā. Tā būtu lieka greznība.

O. DUBININS,

LTF loceklis
AUTORA foto„LEŅINA
KAROGS“

Laikraksts iznāk otr-
dienās, ceturtdienās un
sešdienās latviešu un
krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское зна-
мя»). Газета Преильского районно-
го комитета Коммунистической
партии Латвии и районного Совета
народных депутатов на латышском
языке, г. Преиля, Латв. ССР. Из-
дательство «Звайгзне», г. Рига, ул.
Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996.
atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jau-
natnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtnie-
cības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par
sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR
Valsts izdevniecību, poligrāfijas un
grāmatu tirdzniecības lietu komite-
jas Daugavpils tipogrāfijā 228400,
Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos.
iespiedloksne, Ofsetiespiedums.
• Metiens 14204 eks., (latv. val.
10082 eks., krievu val. 4122 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 1634.